

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Postán vagy Pécsett házhoz küldve:
EGY ÉVRE 5 frt — kr.
FEL ÉVRE 2 " 50 "
NEGYED ÉVRE 1 " 25 "
EGYES SZÁM 10 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábos petit sor egyszer megjelenésért 6 kr., 3-szorított 5 kr., 10-szorított 4 kr. fizetendő.
Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
A nyitólát 1 petit sora 10 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

Ébresztő.

(V.) Ébredj nagy álmodból, ébredj Árpád fia!
Elzengtek már néhányszor a dunántúli magyar közművelődési egyesület végrehajtó bizottságának az ébresztőt; de hiába, mindenkor süket fülekre találtunk.

Csak nem akar ébredni.
Pedig naponta érezzük hiányát. Mennyire szükséges volna a hazafias intenciójú egyesület megalakulása, működése, azt lépten-nyomon tapasztalhatjuk.

A magyarosodás ügybuzgó férfiai megindítják a kezdeményezés nehéz munkáját s csak egy kis támogatásra, jóindulatu pártfogásra lenne szükség, hogy a hazafias ügy napról-napra gyarapodjék s erős gyökereket verve az idegenek szívében, sarjadjék s idővel gyümölcsözővé váljék.

Itt a gyódi iskola-ügy.
A derék németek elhatározták, hogy magyar iskolát létesítsenek; tehetségtől bőz képest hozzá is fogtak a szép és nemes elhatározás megvalósításához, természetesen, magukra hagyatva, lassan, nagy áldozatok árán emelhetik föl az új magyar iskolát; míg ellenben, ha a dunántúli magyar közművelődési egyesület megalakult volna már, határozott segítségére lehetett volna a hazafias kezdeményezésnek s a gyódiak magyar iskolája rövid idő alatt fölépült volna.

De hát mind ez csak — volna!
Elég sajnos.
Tagadhatatlan, hogy nálunk minden kulturális törekvés iránt röpökön közöny uralkodik; azt mondják, hogy nincs Pécs és Baranya közönségének érzéke a szép, jó és nemes czélú intézmények iránt, mások meg azt vetik föl, hogy nincs pénz. Ez utóbbi inkább áll; de mindazonáltal meg lehetne valósítani a fontosabb s nemzeti életükre oly felelős törekvéseket, csak tevékenyebb kezbe kellene letenni az ügyet.

A tetterő, buzgóság és leleményesség megtalálja a kellő utat és módot, mely a célhoz vezet. A lelkes hazafi fölmelegíti lángoló szívének melegével a közönyösség hidegétől dermedező kedélyeket. A kitartó igyekezetnek biztos siker az eredménye.

De mi történt a dunántúli magyar közművelődési egyesülettel?
A dicső eszme megszületett s a rossz dajkák kezén elsatnyult, oda van, talán föl sem is ébredt új életre többé.

Kibocsátották a fölhívást, a gyűjtő iverket s azt hitték, hogy ezzel elég van téve az ügynek; várták a sültgalambot, de biz az mind ez ideig nem röpült a végrehajtó bizottság szájába s hiába várják, itél napjaink sem fog a télenségből vált sült galamb megérkezni.

Oly hosszú idő után már egyszer le kell számolni az ügygyel.
Vagy — vagy.

A szomszédos megyékben már a múlt évben fölszólláltak a saját férfiai elég hangosan kérdezve, hogy hát: mi lesz? ... mert ha a kezdeményező Pécs és Baranyamegye gyengének, képtelennek érzi magát a nagy eszme sikeres keresztülvitelére; adja át a gyepőt valamelyik szomszéd vármegyének, a melyik tud tenni a haza jóvoltáért s akar is cselekedni és nem retten vissza sem az erkölcsi sem az anyagi áldozattól.

Akkor hivatkoztunk a szomszédok erőlyes fölszólalására s türelmesen hallgattunk; mert még mindig hittük, reméltük, hogy az eszme a mely nálunk támadt föl, meg is fog nálunk testesülni; de csalódtunk.

Az ügy melyen alszik; semmi életjelet sem ad magáról.
Ez így tovább nem lehet.

Itt az ősz, alkalmas idő arra, hogy újra kibontsák a dunántúli magyar közművelődési egyesület zászlóját és szólítsák föl népünket — fújják meg a toborzót.

Ha azt tapasztalják, hogy végképen nem lehet zöldágra vergődni, úgy ne ámítsák tovább a közönséget azzal, hogy magyar közművelődési egyesületet alakítanak, hogy a haza javára üdvös intézményt létesítsenek; hanem mondják ki, hogy a magyar ember csak a saját jartartja s ha ki kell lépni a tett mezéjére, akkor összehuzza magát és hallgat.

Igaz, hogy ez a beismerés nagy szégyen; de az őszinteség még mindig szebb a hallgatg sunyiságnál.
Lássuk hát, mi fog történni.

A földbirtok értékéhez.

(S.) Semmi sem bizonyítja, annyira a kisebb és nagyobb birtokosok nagymértékű elszegényedését, mint a föld értékének szerfele való csökkenése.

Ezelőtt a földbirtokot tartották a vagyonsodás legbiztosabb alapjának már azért is, mivel a föld minden eshetőségénél megtartotta egy területét mint értékét. Nem volt ez annyi veszedelemnek kitéve, mint pl. a pénz. Ha ellenséges csapatok

dultak hazánkban, elrabolhatták, megsemmisíthették mindent, de a földnek legfeljebb természet tarolhatták le. Innen volt az, hogy — aki tehette — igyekezett földet szerezni. Nagybbr volt a vételkedv, nagybbr volt a föld értéke is.

Magyarországon a megélhetés legelső alapja a földművelés volt mindig. A magyar ember földművelésre van utalva helyi viszonyainál fogva. A magyar ember földművelőnek marad még akkor is, ha a tudomány és ipar a legműveltebb nemzetekhez emeli is e népet. Annál eszedalatosabb tehát, hogy a földművelő országban — különösen annak némely vidékein — a föld annyira olesó, mondhatjuk, értéktelen, hogy egy hold földet örökön lehet 50—80 forintért is venni.

Téved az, ki kicsinyleni merészi általános elszegényedésüknek ezt az ijesztő körülményt, sietős orvoslásra váró betegség ez hazának, mely rövid idő alatt végpusztulást tesz mindnyájukra nézve. Kétségbejött mostoha viszony eredményezheti azt, hogy a nálunk oly nagy számban élő birtokosok és földművelők csekély áron adják el megélhetésük legbiztosabb eszközét: a földet.

A birtokok értékének ilyen csökkenését első sorban az elviselhetlenség felszapordott különféle című adók eredményezték. Kövessen el bár minden lehet a tönk szélén álló birtokos és földművelő osztály, feszítse meg minden erejét, vonja meg magát és családjától a legszükségesebbeket, tökélytesséte a földművelést, még sem képes boldogulni, mert évi nehéz munkájának csaknem minden eredményét a tulsóságott adó nyeli el.

Alig merítette sarlóját a vetésbe a földművelő, már ott áll a kímélettel nem ismerő végrehajtó, ki könyörület nélkül ülteti dobra a termést utolsó szemig. Ha a termés nem fedezi a sokféle adót, eladásra kerül az igavonó barom, legszükségesebb gazdasági és házi eszköz is. Ily viszonyok között örül az gazda, ha tulajdat föld jén, mely neki oly sok bajt, kellemetlenséget okoz.

Ha már annyi adót zúdít a földtulajdonos nyakába a kormány, köteletségnek ismerhetne módot lenni arra hogy a termés haszka közepes áron is elkelhessen. Erre nézve semmit, vagy igen keveset tesz a kormány, vétkes közönyvel engedí pusztulni a régebben oly boldog birtokos osztályt.

A mostani piaci árak mellett alig kap termésért a termelő annyit, amennyi kiadást tesz addig, míg az eredményt eladhatja. Ha most elképzeljük, hogy minden év, mely csapás nélkül mulék el, hogy fagy, árvíz, jég, sok eső, aszály egymást követik; nem csodálkozhatunk, ha a földtulajdonos eladja a földjét s inkább lesz napszámos, mint földes gazda.

Va azonban egy mód, mely földünk termőképességét fokozza és oly jövedelem forrást nyit, számunkra, melyet ha jól kezelünk, nem leszünk arra kényseritve, misze rint adónkat és másmin kiadásainkat eszupán a föld terméséből fedezzük: ez az állategyesítés.

Azért olesó nálunk a föld, mert az adó nagy, elviselhetetlen. Azért olesó, mert nincs a birtokunknak megfelelő jószág álló-

mánya. Ha tehát azt akarják elérni birtokosaink, hogy földjeiket megtarthassák, annak mostani csekély jövedelmét fokozhassák, az adóteher viselésre képesek legyenek: állatot kell tenyésztenők. Igen ám, — vetik ellen sokan, — csak hogy az állategyesítéshez takarmány kell, rétünk pedig tudvalevőleg vajmi kevés van. Tudjuk, — de e bajon mesterséges takarmány természetével kell segíteni.

Jó, jövedelmes gazdálkodás megfelelő jószág-állomány nélkül nem is képzelhető. Az a föld terem, melyet javitanak. Az a gazda képes megélni, aki oly állatot nevel, melyek fényforrást nyitnak számára. Ha birtokosaink ezelszerűen egyesítik a gazdálkodást az anyira nélkülözhetetlen állategyesítéssel talán képesek lesznek elviselni a tetemes adót s akkor talán a föld értéke is emelkedni fog.

A fényűzés.

A mai társadalom megszokottá vált folyton hangoztatni e szót: korrupció.

Idegen szó és mégis alig van a társadalomnak oly rétege, hová e szónak értelme le ne jutott volna. A közélet gondoskodik arról, hogy lélekemelő vagy gonosemnyek helyett a korrupciót tárja elénk ezer és ezer változatu sötét alakjában.

Nem isderítetlen tehát e tárggyal foglalkozunk. A korrupció nálunk is jelen van sokféle alakban.
Nem szándékozunk ez alkalommal elősorolni e rettenetes társadalmi betegségnek többféle tüneteit, eszupán egyik leghatalmasabb tényezőjét, a fényűzést válszajuk ez alkalommal elemkedésünk tárgyául.

Es erről már nagyon sokat el lehet mondani, mert a fényűzés nálunk igen el van terjedve népünk legelső osztályánál is s főképpen a ruházatban és más külsőségekben nyilvánul.

Isten jóvoltából az ideit termést learatták földművelők; munkásságuk eléggé meg van jutalmazva. A mi az adó és más kiadások után a gazdának megmarad, az még mindig tesz ki valamelyest; megadja kinek-kinek a módot hogy napról-napra élhessen és okos beosztás, mértékletes életmód mellett valamiképp félre rakhasson.

Ámde a fényűzés ördöge nem hagyja békén az embereket; a haszontalan czifrással arra ingerli őket, hogy bőven költsenek; ez által sok család igen szomorú körülmények közé jut, a mi aztán az erkölcsi romlottságot, a korrupciót idézi elő, mely ha elharapódzik veszélyesebb lesz minden bajainknál.

Azon irók, a kik a korrupción, e rettenetes betegségről irtak, mindnyájan egy találták, hogy e baj forrása a fényűzésben rejlik, illetőleg a fényűzési hajlamot három indító rugóra vezetik vissza. Első a büszkeségben van, az ember töbnek akar látszani másoknál; második az érzelmi élvzetek hajházásában s a harmadik a szépi-tési érzékben.

Szeretjük feldiszíteni mindazt, a mi bennünk környez, lakásainkat, eszközeinket, ruháinkat, személyünköt.

Jól jegyzi meg egy nagy író, hogy „gazdag annak szerez az ember látszani, a mi, sőt még kiasé töbnek is; szegény annak, a mi nem, tudniillik gazdagnak, legalább bizonyos mértékben s ez nem lehetetlen, mert ha a gazdagság is elkücsözhető, a gazdagság jelvényét, látszatát is el lehet kölcsönözni, utánozni.”

Annai bizonyos, hogy a magyar ember szerez utazni; jó megrögzött szokás ez. Évszázadok tüntek, jé és roz napok változokzok felettünk, de e tulajdonságunkat nem hagyatta el velünk a nyomor és nem a sors semmi csapása. Ez a legfőbb legnagyobb oka anyagi boldogtalanságunknak is. Ámde az ösők fényűzése nem terjedt ki minderre s az akkori igények nem voltak oly tulságzóak és annyi félek, mint korunkban, s nem vontak magok után erkölcs romlottságot.

Ma sok ember, hogy fényűzési vágyát kielégíthesse, a legpiszkosabb üzletekbe keveredik. Sokan már nem is fényűzőnek, hanem pazarul akarnak élni, nem vetve számot anyagi helyzetükkel, nem a becsülettel.

Ma sokan az alsóbb osztályok körében pazarul költsenek; ruházatban, élelemben és más dolgokban tul akarnak tenni a rangosabbakon, hogy ez által tartassák fenn magukat a társadalomban.

Az ilyen életmódnak aztán csak két vége lehet: vagy anyagi, vagy erkölcsi bukás. Legtöbbször a kettő karöltve jár. Rettenetes balvélemények kezdenek ma lábra kapni, így pl. a szegénynek tartatni szegény s a gazdagság bármily aias eszközökkel szerzettetett is, becsületet tud magának kivívni. A társadalom feladata az ilyen embereket lehetetlenné tenni; itt volna az ideje, hogy minél hamarabb bekövetkezzék, a mit hazánk egyik jeles fia mondott, hogy „csak egyre ne juthasson e hazánkban senki, arra, hogy becsület nélkül becsültesék.” Kérlehetetlenül el kellene tehát itelni minden olyan fényűzést, mely aránytalan az egyesek vagyonához s mely tönkre teheti magát, az állatot is, mely erkölcsi leg is ártalmas, mely a korrupciót is elősegíti.

Még kérlehetetleneknek kellene lenni a becsületes társadalomban azok iránt, kik máról-holnapra meggazdagodnak s meggazdagodásuk nem becsületes munka, de mindenki előtt tudva levő szélsőm műveletek eredménye.

Hogy azonban bárki mások iránt szigorú lehessen, mindenek előtt önmaga iránt kell annak lennie. S erre sehul sincs oly nagy szükség, mint itt nálunk, hol a fényűzési hajlamok kulminálnak. Sehul sincs oly nagy szerepe a látszani akarásnak, mint a mi — haute volée körökben. A százholdas gentry utánozza az ezer holdas nagybirtokos passziót s kedvteléseit és — tönkre teszi magát.

A gavallér modor és esztelen majmolás közt ép oly nagy a különbség, mint a schmutzig fővénykedés és józan takarékosság s vagyoni körülményeink észszerű számbavételé közt.

Ne schmutzigoskodjunk, de ne éljünk kalkuluss nélkül.

S itt nem mulaszthatjuk el megjegyez-

TÁRCZA.

A berlini hébék és szodalisztkok.

Óh boldog Berlin! Te nemesak a német birodalom, hanem a sör fővárosa is vagy! Tiszteljük, becsljük a bajork óriási szomszját; hódolattal emelek mindig kalapot bármely müncheni sögor előtt, ki élő söros hordóhoz hasonlít, mert olyankor mindig arra az iszonyú tömeg bajor söroe gondolk, melyet Bajorország fővárosában naponkint elpusztítanak, — hanem a berlini még a délnemeten s általában valamennyi germán tulész. A sör áthidalta a majnai vonalat és minden nemzeti s tartományi különbséget kiegyenlített. E tekintetben a birodalmi főváros teljesen kozmopolita, mert itt a sömek minden neme és faja a legelősiabb mértékben fogyasztatik. Hogy mily áhítattal hódol itt mindenki Gámbrius istenségnek, azon egy ténnyből is látszik, hogy a különböző sörmérésekben körülbelül 20.000 pinczér hordja fel a habzó árpalevet; — s ha egyziben a fekete frakkos, fehér nyakkendő pinczérhadtest teljesen felvonulna, azt kellene hinnünk, hogy Poroszország összes titkos tanácsosai tartanak valami óriási közgyűlést.

Gervinus, a híres birodalomtörténész egy ízben a dózsölés művészetének történetét akarta megírni, azonban abba kellett hagyania munkáját, mert nem birt a renetgeit anyaggal. Ép ily herkulési munka volna a berlini csapszékék megírása. — Ezer nyolczeszáz hetven óta ezek száma megkétszereződött, megháromszorozódott s az 1880-iki összámlálások 12000 volt ezek száma. Körülbelül 950-et látogatnak ebből a müveltebb osztályok, a többszben pedig a nép mulat. E számok mutatják, mily befolyása van a sör élvezetének a közönségre. Ha még

úgy mennyörögnek is a farizeusok a csapszékék elszaporodása ellen, az ó germán szomszját nem képesek legyőzni. S valóban, ki is vehetné rossz néven a berlinitől, ha a nap táradalmi s hőisége után a „helyiségben” vagy rendes korezmájában keres üdülést? Igen, ki merne követ vetni a „tiz órai” pinteeskére? A korezmák mérjenek bár ott fehérvagy akármilyen sört is, képezik a berlini számára az újmódu Olympuszt. s hogy az olympusi családés se hiányoznak, itt is kedves és csinos „Hébék” szolgálják a „ektárral, hogy a sör élvezetét isteni gyönyörre tegyék számukra.

„Ki nót, bort, dalt nem szeret. Már az anyag boldog lehet.” —

A berlini, kinek a bor nincs nagyon inyére, némi módosítást tett a lutheri recepten, s csak akkor érzi jól magát, ha gyöngéd tünder ujjak nyújtják neki az itezést, s hájos női ajkák mosolyognak rája, midőn torkának megmérhetetlen mélyébe egy poharat a másik után zúdít le.

A női szolgálattal ellátott korezmákban nem eszupán a Germánia minden részéből ide özönlött német lányokat találjuk, hanem igen számos külföldi hölgyet is, többé kevésbé csinos nemzeti öltövényben, — de azért berlini nő is van köztük elég. Kar társóiktól ezek főleg abban különböznek, hogy tartanak kiasé magukra s minden udvariasságuk s előzékenységük daczára is, melyet a vendég iránt tanúsítanak, nem ugyanak mindjárt a markába, hanem egy angol hölgy teljes büszkeségével lépnek föl.

A berlini pinczérnő lényegesen különbözik a szobalánytól. Mindenek fölött igen szereti az „egyet-mást” s toilletteljére is ki-váló gondot fordít és pedig nemcsak szabad vasárnapjain, hanem minden nap. Természetesen azért szivecskéje sem „sötét verem”, s a bókok iránt, melyeket még fiatal és csinos vendég uraktól oly nagy tömegben

nyer, — nem érzékelen; igényei azonban a szivviszonyok tekintetében jóval magasabbak mint a konyhabölgyek és kefepeprű tünderéki: diák, írrok és hadnagy, — e háromlevelű löher tarthat első sorban igényt szerelmére, s ebből is az a legkedvesebb, amelyik olyan „fránya”, hogy még neki is képes imponálni.

Közlelemben a vendég bizonyára jól érzi magát, mert Zelma, Ella, Laura, Frida — a Hébéknek mind ily regényes hangzásu neve van — elragadó bájjal tud igényeiket megfélelni. Természetesen azt a szomorú felfedezést is teteti egyttal a vendég ur, hogy az a „pilseni” vagy „bajor,” melyet iszik, Berlinben gyártottat az ily nemü aggodalmak azonban csakhamar eltűnnek, mert az olympusi csapás lány csábítólag tud mosolyogni s figyelmüket teljesen igénybe veszi. Olykor mellénk is ül s oly kedvesen tud csacsogni, „de omnibus rebus et quibus dam oliis”, hogy a sör gyarló minősége csakhamar feledve lesz. Ha netalán idegen volnál, egész részvétellel kérdezi: „Uráságod bizonyára nem ide való?” — s aztán gyöngéd czélzásokat tesz a pucos jótékony hatására, amire minden, csak félig-meddig is udvarias vendég elragadtatva jelenti ki: „Kisasszony, a kegyed kívánásaga parancs oltém.” Azt meg kell adni a sör Hébének, hogy a vendég iránt támasztható külön követeléseikben még szerényeknek is mondhatók, s azt tekintve, hogy a legtöbb vendégölvs vagy igen csekély vagy teljeséggel semminemű fizetést nem ad nekik s így tisztán a vendégek nagylelkűségére vannak utalva, — a borralvala való czélzást mindig igen tapintatosan tudják eszközölni.

Ha az ily szálamraméltó lények, kik mint említők, a vendégölvs kegyelmétől függnek, ki nem biztos fizetésre sőt még csak szerződészerű viszonyra sincs kötelezve velük szemben, — a könnyelműség sikamlós

utjára tévednek, ez erkölcsi sülyedés előidézésében főleg a vendégölvsök hibásak. Ok azok, kik gyakran a lányokat az elajásodás karjaiba dobják, mert a pinczérnők kényseritve vannak arra, hogy fényűzőleg öltözködjének, mert különben a vendég uraknak nem tetészenek s nem tudnák azokat „fölszajni.”

E pinczérnők kara természetesen nem áll eszupa vesztészüekből, de azt sem kell hinnünk, hogy e foglalkozásra eszupa Magdolnák és Phrynék adják magukat. Sok hajdani nevelőnő, tanítósnő, művésznő stb. menekül ide, hajótörést szenvedve élete pályáján, — mielőtt a büni posványába sülyedne. Mint egy szalmazsáiba, úgy kapaszodik bele e foglalkozásba, még egyszer és utóljára felveszi a harcot az öt környező sötét hatalmak ellenében; de rendszeren hiába! Ha nem öríztek meg lelkiükben elegendő erkölcsi támpontot, ha nincs elég erejük arra, hogy a mindenfélő öálkódó csábítás, művészetének ellenállni képes legyen, menthetetlenül tönkre jut, azaz ama boldogtalan lények sorába sülyed, kik szegény-nük bélyegét egész életükön át homlokukra süttve viselik.

Nagy ritkán esik meg egy-egy előcsoda, hogy e női szolgálattévo testület valamelyik kiválóan szép vagy szellemes tagja egy-egy biztosított állásu s tisztas férfi szivére oly maradóan benyomást gyakoroljon, hogy az ne álljon helye oltár elé lépni s társadalmi állását megossza vele. Jóval gyakoribb az az eset, hogy egy-egy pinczérnő — ki tudván mily uton-módon — nehény száz forintocskát félre rakogatott s kezével egy pinczért vagy korezmárost boldogítja, maga nyit férjével együtt egy új csapszékét. Az ily helyiségek azonban nem az istenfellelemnek sem a jámbor erkölcsöknek tanyái nem szoktak lenni, sőt tán ép ellenkezőleg!

Mindezeknek daczára is minden sörfogyasztó csak jót kíván holtáig a berlini Hébének, ki Berlin „sörarisztokratikus” gyártmányát ép oly szives előzékenységgel nyújtja át vendégeinek mint a münchenit, kulmbachit, pilsenit stb.

„Ha friss sörről, jó borral telt a kupám, Zene, de nem hamis ám, S mellette egy leány, Ha köszív is tán, Ily élet a vidám!”

Mig a pinczérnők és csaposisasszonyok Bachus és Gámbrius istenek szolgálatában állanak, a szodalisztkok e szavanyú szüzek Neptun papnói. Ezek örökké ezt az elvet hirdetik: „legjobb a víz, — természetesen nem a berlini vízvezetékeké, hanem a szodaviz és „szelter”, — azzal vagy a nélkül.”

Egesz nyáron át ott áldogálnak bódéikban a játékony hölgyek, a fölhevült emberiségnek hűsítő nedvet nyújtva s öt-tíz filléért csillapítják mindenki szomszját. Már ezek rendes fizetést huznak az ivócsarnokok tulajdonosaitól s erre szükségük is van, mert míg a sörhébéknek borralvalót szokás adni, senkinek se jutna eszébe, hogy a szegény-savanyu hölgyet azzal megkínálja. Legelőbb pillantásaival és legbülsőbb mosolyával iparkodik a szomszjó érdekölvdését magára vonni, de ah, az ő foglalkozása oly egyhangu. Mint egy papagály, folyton és örökké ez egy kérdést ismételteti: „azzal vagy a nélkül?” — mig ellenben a pinczérnő szabadon mozoghat s társalgása is fesztelelenebb. Az ily sörmfya kocczint velünk, velünk iszik, hogy kedvre hangoljon merész ragadja meg a mi tölt kupánkat, egy hajtásra kiisszza, így süáltva föl: — Az ön egészségére, uram!

állítani szándékuk, a kiállítás bizottságai és a nagy közönség tájékoztatósságukat. Záray megnyugtatólag hozta tudomásul, hogy ez már a szervezőbizottság munkaprogramjába tartozván, az a szervezetet prospektus alakban kifogja nyomatni és a bejelentőivel együtt szétküldi. Tanszigi borkereskedő a pénzbeli állapot nem látja az előleges költségek fedezésére, mire Nádosy kijelentette, hogy az előkészítő bizottság megette a lépéseket, hogy az előleges költségre fedezetet teremtsen... Pécs városa a gazdasági egyesület, a keresk. és iparkamara megígérték anyagi támogatásukat. A kiállítás többi költségeire a kiállítás bevételei, a térdíjak, a lelépti díjak stb. emélni fogva a kellő alap megvan.

Ázert fúlvitva a gyűlést, vajjon határozza-e hogy a kiállítás megtartassék? A gyűlés általános helyesléssel felelt a kérdésre. Több oldalról oly tartalmú felszólalások történtek, hogy a kiállítás anyagi garanciáját teljesen precízírozva nem látják s így a deficit eshetősége merül föl: vajjon mióly földözöket az. Erre nézve Záray titkár körülményesen kifejti, miszerint a deficit előre is ki van zárva. A kiállítás oly alapon indul meg, melyek minden szubvenzió, vagy különös anyagi támogatást nélkülöznek; de ez eper úgy kellett tervezni a dolgot, miszerint a kiállítás minden körülmények között megteremtése a szükséges földözet. Így pl. a kiállítás egész területe ingyen áll rendelkezésre, építeni alig kell, mert a kiállítás területén már vannak épületek. A gyermekkert helyisége és a tornacsarnok ingyen engedették át, a színi körte eskély összegért kapják meg. Így hát a hová a kiállítás leteszi a kiállítandó tárgyat, az a hely nem pénz kölvetel, de pénz hoz; költség tehát nincs. Költség csak az irodai szervezésnél fordul elő a nyomtatványokra s egyéb efféle dolgokra. Erre pedig van már 5000 forint, a mi bőségesen elég. A már meglévő kiállítás egyéb költségei, melyek már nem oly nagyok, a kiállítás bevételeiből földözötnék. Csak ilyen alapos költségvetés garanciája mellett mert az előkészítő bizottság is belefogja a dologba. Mindezek dacára Tauszig még is úgy kívánta, hogy adakozás útján szerzessek be az előleges költség s a maga részéről szívesen hozzájárul 100 frral, mit a gyűlés éljenzettel vett tudomásul. Ezután a személyi szervezet olvatott föl s ennek alapján a kiállítás elnökének a gyűlés egyhangúlag megválasztotta Nádosy Kálmánt, második elnöknek Aidinger János polgármestert, alelnöknek Ráth Mátvást és Csepreghi Schapringer Joachimot, titkárnak dr. Záray Károlyt; a pénztárnok megválasztása a központi választmány hatáskörébe tartozik. Nádosy elnök tudomásra hozta, hogy a közp. választmány a tervezetet megvitatta, azt kinyomtatja s szétküldi, aztán hivatik össze a nagy bizottság, mely sanctionálni fogja a tervezetet.

— Születi ünnepély. A „Pécsi Dalkoszorú” dal-és táncszel egybekötött ünnepélyt tart október hó 2-án mire nézve a meghívók már a napokban szétküldötnék. A 70-es évek elején egyszer Pécsen rendezett ilyen népnepély még most is sokaknak élelmélemben van így remélhető, hogy e ritka mulatság mind látogatottság mind siker tekintetében ritkítani fogja párját.

— A phylloxera. A phylloxerát vizsgáló kiküldött legújában a következő szőlőgazdák szőlőiben találtak phylloxerát: Viasits M. Maruska (Póstaövölgy), öreg Marits András (Póstaövölgy) Hajnal Pál (Rigoder), Dumagózhajosi társaság (Lám-pás), Schmidt Mátvás (Kis Póstaövölgy) és Didovác György (Basamolak) — délután a phylloxerabizottság ülést tartott, melyen tárgyalás alá vették a phylloxera elleni védekezés tárgyában hozandó szabályrendeletet, melyet a megszerkesztésére kiküldöttek kívül a pécsi szőlőgazdák egyesülete is előzetesen megbeszélés tárgyává tett.

— Erdőőri szakvizsga. Pécsen, a földművelési, ipar és kereskedelmi miniszteriumrendelet folytán az erdőőri szakvizsga f. évi október 10-én és az erre következő napokon fog megtartatni a vármegye házában. Azok kik ezen szakvizsgát letenni óhajtják, kötelesek hites bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat a vizsgák székelyére nézve illetékes kir. erdőfelügyelőhöz benyújtani.

— Zenei irodalom. Hoffer Károly székes-egyházi énekes, ének és zenénarr újabb a zenéirás művelésével is foglalkozik. Csak nemrégiben emlékeztünk meg Valentin Károly fia kiadásában megjelent két cinos zeneművéről, (Népfölkelési induló és Leány-szömvazurka), s már ismét két újabb darabnak rövid ide mulva való kiadását jelezhetjük. Az egyik a „Szegfű”, a másik egy mazurka. A „Népfölkelési induló”-t és a „Szegfű”-t már a népzeneészek bemutatták a közönségnek, s általános tetszésre találtak. Rövid ide mulva Hoffer darabjait a katonazenekar is fogja játszani.

— Jó lesz övakodni. A napokban városunk egyik előkelő házához bement egy tisztességes ruházatu, középkorú zsidó atyafi azon neszszel, hogy ő neki kiválóan bizalmas, csak négy szem között elmondható beszélgetése volna a ház asszonyával. Ez nem tudta elgondolni, hogy mi lehet az a bizalmas szó, mikor ő nem látta soha ezt az embert. De hát az illedelmek megvárja, hogy az ily kérelemnek eleget tegyünk. A nő bevezeti a szobába az embert, ki is azonnal egy csomagot kezd kibontani — egy nagyrakodó volt benne, melyet (állítól) egy úri családól hozott ide, hogy reá „kölcsön” pénz kapjon) még pedig 30 frrt. A kamat, melyet ígért nagy volt. Ha pedig egy hónap mulva a kendő ki nem váltatték, hát akkor itt marad. A kendőnek érteke az ember szerint 50 arany. Még azt is megjelyezte emberünk, hogy nem akarta zálogházba vinni, inkább az ő általa oly tisztelt urúhoz hozta. A nő mindjárt gondola hogy valami furfangnak kell itt lenni. De azért ígért egy öszzegget, nem ugyan 30 frrt, hanem csak 20 at. Embereink erre azt felelte, hogy neki 30 frrt nál kissebb öszzegget felvenni a kendőre nem engedték meg az illetők, hanem majd előbb engedélyt kér. Felőra mulva ismét eljött az ember s örömmel mondotta, hogy kivitte, miszerint 20 frrt kölcsönt is vehet föl reá. A nő erre azt mondot, a hogy megmondolja magát; jöjjön el tehát délután; a kendő azonban hagyja itt. Az ember engedett a kérésnek. A nő, hogy biztos tudomást szerzen arról, vajjon mit ér meg valóban a kendő, elküldötte a zálogházba, hogy ott vajjon mit adnának érte. A zálogházban csak 4 arany frrt ígérték. A zálogházba ha csak ennyit ígérné, hát akkor érteke 10—12 frrt lehet. Így akarta becsapni emberünk az ő általa annyira tisztelt urót a kendővel, melynek minőségét alig lehetett fölismerni, oly küti-nősen volt utánaova. Azonban nem lehetett, mert a nő délután azt mondotta, az embernek, hogy nem ad reá semmit. Embereink lehor-gasztott orral távozott. Jó lesz tehát öva-kodni, nehogy véletlenül valaki becsapódjék. Nem is legrosszabb üzlet. Ha napo-ként csak egy házban tud fölvenni imitált selyemkendőre, melynek érteke 10—12 frrt, 20—30 frrt, hát urasán megélhet. Jó lesz tehát övakodni!

— Új tanító. Az ipar és kereskedelmi iskolai bizottság Imre János rajztanár helyébe Holló Zsigmond festőt választotta meg 300 frrt évi fizetéssel a budakülvárosi ipariskolóba a szabadkőzi rajz tanítóvá.

— Budapesti Hírlap. Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legszembeszökőbb bizonyítéka a „Budapesti Hírlap”, Magyarország legerjedtet, legkedveltebb újsága, mely napokint immár annyi példányban jelentik meg, amennyit eddig nem mutatott föl nálunk egyetlen egy magyar lap sem; jele az a múlt magyar közönység oly mérvű bizalmának, a minővel sajátjónak meg egy organuma sem dicsekedhet. A „Budapesti Hírlap” programját: magyar szellemben működni a magyarsáért, fényesen igazolni az olvasóközönység, partikulonosság nélkül, a lap vezetői: mindig a közvélemény felelői foglalkoznak és olvasóelvámanokok egész tömeget adják; a napi eseményekről pedig az szerkesztőség által oly gyors, hat külső dolgotörzst munkája által oly gyors, hat és kimerítve értesítésekkel szolgál, mint Magyarországban egyetlen más lap sem. Így a laza védekne, mint az egész külföld nagyvárosainak saját tudósítói vannak, a kik minden nap taviratokban közlik a Budapesti Hírlap”-pal a nevezettek eseményeket. E napokint oly hó és érdekes tartalommal megjelenő lap kedves vendége lehet minden magyar háznak és szívesen látja honon család is, mert a szerkesztőségnek gondja van reá, hogy a „Budapesti Hírlap” mindig a jó ízlést szolgálja. Rendkívül érdekes mellett rendkívüli „Budapesti Hírlap” megérdemelt, hogy eddigi nagy sikere még jobban fokozódjék és ma már minden magyar közönység kedvence. Az előfizetők az utóbbi legez-szerűben postalávalányvaly összeköltözött következő címre alati: A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának, IV kerület, kalap utca 16. szam.

Irodalom.
Gróf Benyovszky Móricz életrajza, saját emlékiratai és utóiratai. Képekkel, térképekkel, autográfokkal stb. 2-ik kötet. Életrajz. Irta: Jókai Mór. Ár: 40 kr. Kiadja Ráth Mór Budapestben.
Teljes ülési döntvények, melyek a magyar kir. curia kir. titlártábla és a magyar kir. p. u. közig. bíróság által hozottak s 1881—1885 évek folyamán hitelesítettek. — Ár: fuze 40 kr., köve 60 kr. Kiadja: Ráth Mór Budapestben.
A kereskedelmi levelezés lézikönyve. Irta: Jónás János, a pozsoni kerékek akadémiájának igazgatója. I. rész. 1887. Kiadja Stampfel Károly, kir. udvari legez-szerkeskedő. — Ár: fuze 2 frrt 80 kr. — Vázon-kötésben: 3 frrt 40 kr. — Ezen kitűnően összeállított százkönyvtár az érdeklődők figyelmébe ajánljuk.
A magy. váltótervény tankönyve. Tekintettel az általános váltó-rendszárára, kereskedelmi iskolák használatára és magántanulára. Irta: dr. Herman Sandor ügyvéd a sz. felhárványi kerék, akadémiánál, a keresked. és váltójog tanára. — Kiadja: Szekesszeférvártot Klöcker Eda. Ár: 1 trt 50 kr. — Ajánljuk ezen gondos figyelmű összeállított munkát az érdeklődők figyelmébe.
Arany János hátrahagyott iratai és levelezése. 3. füzet. Elnö. Jókai Mór Budapestben.
Ar 40 kr. Kiadja Ráth Mór Budapestben.
Etelmetől igaz történetek. Örk emlékek. — Hamorok írás. — Irta: Jókai Mór. 8-ik füzet. — Ár: 40 kr. Kiadja Ráth Mór Budapestben.
Shakspeare színművei Fordítják tobban. Bevezetésekkel ellátta. Csiky György. Ezen, közel 600 illusztrációval ellátott művelettel a 9-ik füzet: Bomes és Julia folytatásaval. Ár: 40 kr. Ráth Mór Budapestben.
Dimitri Rudin. Finiz és Raburin Helena. Irta: Turgenjev Ivan Nyegyid fiú. Ár: 60 kr. Kiadja: Ráth Mór Budapestben.

Csarnok.
Az új lakó.
Rajz.
Irta: Kempfné Boostyáni Irma.
A Krautwurst család kétségbe van esve Három hó óta üres a kiadó szoba. Nincs szobaur! Minő egyszerű mondat és minő borzasztóan hangzik azok füleiben kiknek egész lakbérét az illető szobaur van hivatva fizetni.
Es ha a szobaur még a kisasszony udvarlója is! Mennyi előny! Elkíséri a „Rézhangar” nyelvi estélyére, eltánzolja vele a második négyest, limonádé, gazeuset ajánl, kidrúkol egy hatos kapuzébt, a mamát karofogva vezeti a lépcsőn stb.
Aztán a közzélt a szíveket is közelebb hozza. A megköszaks nem egyszer rávitt fiatal embert a házasságra a szatócs leányát Krancsó Máltit is a szobaur vezető öltárohoz.
Pedig Krautwurstné leánya, a kis Terike igaz, hogy csak 28 éves, de szebb is, jobb is Málikánál. Olyan gömbölyű, kövér, piros pozsgás, mint egy jómódú hentes. Pedig milyen keve et eszik, mennyi ecetet iszik, de mind nem használ. Legfeljebb pattanásai nőnek nagyobbra.
Terike kisasszony is eleget busult a lakó hiánya miatt. Ő maga ragasztotta a kapura a cedulát, hogy: „Egy cinosan burtorozott szoba kiadó, földszint 3. szám.” Még meg sem nézték.
A második hónapban már ritkított betűvel iratott melléje: „igen olcsó.”
Mig a harmadik hónapban ötször alá-huzva diszlett a cedulán: bármily áron kiadó.
A sarki hordár, házmester, mosónő, mind halásztá a szobaurat, persze kiába. Krautwurstné kétségbeesése nőttön nőtt. De türelem... szobaurat terem.
Végre felvirradt a dicse nap hajnala.
Nagy örömmel ront be Terike kisasszony egy reggel mamájához, ki éppen felsülködött, hogy egy ur akarja a szobát megnézni.
Az örvedetes esemény annyira kihatott Krautwurstné szódrából, hogy teljesen megfeledkezve nem épp bájos pongyolájáról, sietett az ismeretlen elé.
— Isten hozta uram, szolt nyájás mosolylyal. Tessék belépmi a szoba gyönyörű, tiszta, világos, tágas. Nincs benne semmi néven nevezendő bogár. Az ágy nagy, széles, ketten is elférnek benne.
Terike elpirult, az idegen mosolygott. Krautwurstné folytatta szóárdatját. A kílátás gyönyörű kertre nyílik, a szomszéd-szóny esendes...
— Jó, jó, szolt a fiatal ember, de mi az ára?
... Husz forint... hebesz az asszonyáság.
Az idegen zsebébe nyúlt. Itt van 120 forint előlegesen hat hónapra. Kérek nyugtát és közelevényt, hogy hat hó a földmündái idő. Gyűlölöm a költözködést, sok a holmim és mindíg törnek, ron’anak valamit. Különben nevem Nánássy Achill.
Krautwurstné beleesapadt, mikor anyi pénzt látott. Azt hitte álmodik.
— Uram... szuszog, igazat beszél? Nem álmodom? Ennyi pénz!
— De hisz anyi a lakber egy fél évre, jó asszony. Csak írja nyugtát.

— Terike leányom ird te. Már én nem jól látok...
A szerződés megkötöttett és a Krautwurst családnál ki sem volt boldogban a napon.
Egy fél óra mulva, az egész utca beszélte, ho y egy milliomos költözködött a postatisztekhez ki halálosan beleszeretett a Terike kisasszonyba.
Az irigység és kíváncsiság majd megölte a szomszédokat. Délután nem gyözte Krautwurstné fogadni a vendégeit. Csapott is olyan özsonnat a 120 frrból, hogy no...
Persze a kávénál csak az új lakóról beszéltek.
Találgatták, hogy kicsoda, micsoda? Egyik másik meg azt is megkötözköztatta, hogy talán namis pénz csinál, hogy anyi a bankója. — Husz forintot egy ilyen kis szobáért! Nagy pénz ez... valami bíbéje van a dolognak — szolt Hajósné.
— Hát beleszeretett a Terikébe ennyi az egész. Szerelmes ember nem sajnálja a pénzt. Nem biz a... ugy e szomszédasszony — Istenem, csak már látnám, mondá Fánika, a házikisasszony legjobb barátja.
— Ugyan mond csak, milyen, szöke? barna... magas...
Másnap délelőtt olyan népes volt a Mogyoró utca, mintha követválasztás volna készülöben.
Minden ablak, minden kapu megtelt kíváncsi alakokkal.
— Jön az új lakó! — hangzott nagy sokára.
És föltűnt a láthatáron tíz hordár, és egy ur.
Az egyik hordár egy nagy targoncát tolt maga előtt, a többi pedig egy-egy faladát cipelt.
— Mi lehet a különböző nagyságú ládákba? ez szerette volna tudni mind.
Egyhamar azonban nem lett kielégítve kíváncsiságuk.
A délutáni órákban egy zongorát is szállítottak a lakásba, minek nagyon megörült a szomszédok, számítva a jó zenére. Kár volt így sietniök.
Eltelt 4—5 nap. Nánássy urat látni sem lehetett. De hallani már jobban! Naphosszatt zongorája mellett ült és skálázott.
Csodálják türelmét.
Hatodik nap már hegedüzcinczóság zavarta föl Krautwurstné. Reggeli öt óra volt.
A testes hölgy csak most akarta reggeli álmait kezdeni és ez, zenekísérettel nem igen tetszett neki. Duzogott meg. De Terike elragadtatva susogá: „Minő zseni!”
Mintha áthallatszott volna e hang; beakarta mutatni zseniállását.
Hegedü után megszólalt a klarinét, kesergett a czitera, pengett a cimbalom. Délután megnyílt a többi láda is és megszóltat a havasi kürt, sivitott a trombita és éjfel felé pergett a dob.
„Ez már nem zenekedvelő, ez már zenebolond!” hangzott minden oldalról.
„Ki kell dobni” zúgta. Hiszen még éjfel is alig pihen egy órát.
Interpellálták a művészt. De ő erőlyesen kijelentette, hogy szobájában azt tesz amit akar. Nem azért fizt 20 frrt, hogy csak aludjék benne. Mit volt mit tenni? Felmondta neki, hjah, de szerző-désszerűleg csak 6 hó mulva költözködhetett el. Most sült ki nagylelkűsége, a 120 frrtal csak önmagát akarta biztosítani.
Gyűlölte is Krautwurstné e csalárd-ságrt. Hát még mikor neki is felmondott a háziur, miért fogadott ilyen muzikus urat lakól. A nagy öröm után bánat.
A Mogyoró-utca lakói pedig öt hó alatt mind idegessé lettek. A sok zenebona egészen kihatotta őket a szódrából. Az egész utca csak „bolond muzikusnak hívta az új lakót, kinek a gyermekök elég borsot törtek az orra alá, de őt meg nem változtattá semmi és csak büszkén, elégűlten kezelte ezután is a zongorát, hegedűt, klarinétot, cimbalmot, kürtöt és dobot. Évente kétszer költözködik is maholnap alig lesz utca, melyben nem lakott volna. Végzetlaja azonban az a gondolat, hogy évente nagyobbodik a város és ő nem marad lakás nélkül és így átzenelheti az életet.

Közgazdaság.
A gyümölcstermelők figyelmébe.
Időleges gyümölcskiállítás (gyümölcs vásár) 1887. évi október havában.
A budapesti kereskedelmi muzeum, helyiségeinek (nagy iparszarnok) időleges kiállítások számára föntartott részében gyümölcskiállítást, illetve gyümölcsvásárt rendez, mely f. évi október hó első napjaiban megnyitják és ugyan e hó 31-én bezáratik.
E gyümölcsvásár célja: a közönseget Magyarország téli gyümölcsfajával és beszerzési forrásaival megismertetni, a hazai gyümölcs kelendőségét előmozdítani és annak új piacokat szerezni.
A kiállítás tárgyai: alma, körté, birs, lasponya stb.; dió, mogyoró, mandola és gesztenye; gyümölcsfák, gyümölcscsomagolási eszközök. A muzeum igazgatósága kizárólag gyakorlati célokért tartván szem előtt, csupán oly gyümölcs beklüdesét óhajti, mely minőségénél, vagy termelés mennyiségénél fogva nagyban eladásra és kivitelre alkalmas. Ellenfogva fölkeretnek a termelők, hogy csak oly gyümölcsöt jeleltsenek be, melyből nagyobb készlet fölött rendelkeznek és a melyre nagyobb megrendéseket elfogadhatnak. A legkisebb mennyiség mely beklüdehető: almából, körtéből, birsalmból 100 db, a többi gyümölcsfajokból 10 kilo. Az igazgatóság további fölzállítás az első küldevény amakoznál ne haladjameg az 5000 darabot, az utóbbiaknál a 100 kilót. Kivételt képeznek oly gyümölcspéldányok, melyek hazai gyümölcstani tenyésztők által a gyümölcsfákat vejn

óhajto közönségnek bemutatnati szándékol-
tatnak és a melyekből egyes példányok is
mintakép beküldhetők. Ez esetben az eladó
gyümölcsfacemetének száma közlendő. A be-
jelentés f. évi Szept. 20-ig eszkölendő. A be-
jelentett gyümölcs legkésőbb f. évi szeptember
hó 25-ig beküldendő. A gyümölcs kosarak-
ban vagy hordókbá szállítandó. Minden
kosárba vagy hordóba a kiállító nevét, a
gyümölcsfaj elnevezését és a darabszámot,
vagy súlyt magában foglaló jegyzék ca-
tolandó.

A kiállítók vasuti igazolványt nyerne-
k, melynek alapján a vasuti szállítási díj
50% nak elengedése tarthatnak igényt.
Térdíj nem fizetendő; a szükséges átlványo-
kat és asztalokat a muzeum igazgatósága
díjtalanul szolgáltatja; hasonlóképpen a gyü-
mölcs kiállítására szolgáló tányérok is in-
gyen bocsátatnak a kiállító rendelkezésére.
A muzeum által eszközölt eladások és meg-
rendelések után 10% jutalék fizetendő. A
muzeum igazgatósága a beküldött gyümölcs
elomlása esetében nem nyújthat ugyan
kárterítést, mindazonáltal megteendí mind-
azon intézkedéseket, melyek a gyümölcs
jókarban tartására szükségesek. Azon gyü-
mölcs, mely a kiállítás befejeztéig el nem
adott és a mely fölött a kiállító november
hó 3-ig nem rendelkezett, elárvereztetni és
a befolyó összeg 10% levonásával a kiállító
rendelkezésére bocsátatni fog. Bővebb föl-
világosítás és bejelentési ívek kaphatók a
pécsi kereskedelmi és iparkamaránál.

NAGY FERENCZ,
Iránylajdos.
KIS JÓZSEF, **VÁRADY FERENCZ**
felelős szerkesztő. főkunoktató.

Nyilt-tér.*)

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, kik Istenben biddogult szeretett
párterünk Lázár Odónek t. hó 16-án megtartott
végzésesgön megleletnek forró köszönetüket nyil-
vanítják

A pécsi igralmas rendhaz tagjai

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem
vállal felelőseget a szerkesztőség

Köszönet nyilvánítás.

Alulírott nem mulasztatom el a legmelyebb
köszönetemet nyilvánítani — pécsi lakos tekintetes
Schwarz Frigyes orvostudor urnak, ki német több évi
szelvényes után a legveszélyesebb anyaméh - bajból;
minden intőkövetkezvény nélkül a legsikeresebben ki-
gyógyította.
A mit a szenvedő emberiség javára nyilvánosságára
hozni kötelességem tartom, s mindenkinek a legszin-
tűbben ajánlani bátorodom.
Somogyvár, 1887 szeptember 6-án.

Bánusz János,
Somogyvári néptanító.

Hirdetések.

947./vgr. 1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajto az 1881.
évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel
közölni teszi, hogy a pécsi kir. járásbírótság
9083/87. számú végzése által Kelemi
Jánosné végrehajto javára Kelemi János
cserkuti lakos ellen 140 frt. tőke, ennek
1887. évi aug. hó 11. napjától számítandó
6% kamatai és eddig összesen 58 frt. 50 kr.
perköltés követelés erejeig elrendelt kie-
légtési végrehajtas alkalmával bíróság le-
foglalt és 1061 frt. 50 kr-ra becsült ra, 1
páinka kazán, 1 szekér, 1 koszi, 2 db ló,
2 db ökör, árpa és búzatermesből áno
ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a 9502 sz. kiküldést
rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis
Cserkuton alperes lakasan leendő eszközlesere
1887-ik év szeptember hó 20. napjának del-
után 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz
a venni szándékozók ezennel oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX.
t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igé-
zőnek besaron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállá-
pitott feltételek szerint lesz kitűzetendő.
Kelt Pécsen 1887 ik évi szept. hó 7 napján.

Kremmer Ferencz
kir. bírósági végrehajto.

4344. sz. 1887.

Árverési Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tanácsának
fenti sz. alatt kelt határozata folytán
— ezennel közölni teszem, miként a
Mindenszentek temploma mellett lévő
mintegy 1 1/4 hold régi temető térség
f. évi November 1-től kezdve 6 egymás-
utáni évre — évi 120 ft. bérösszeg ki-
állítása mellett hivatalos helyiségem-
ben (Városház II emelet 33 ajtó)
folyó Szeptember hó 20-án d. e. 9 óra-
kor tartandó zárt ajánlati tárgyalással
egybekötött nyilvános árverés utján
fog érbe adatni.

Felhivatnak a bérleti kívánók,
miként a kikiállítási ár 10% ának meg-
felelő bánatpénzzel ellátandó zárt aján-
lataikat legkésőbb folyó hó 19-én d. u.
5 óráig a polgármesteri hivatalnál
nyujtsák be; vagy ily bánatpénzzel
ellátva, a szóbeli árverésen jelenjenek
meg

A részletes feltételek alulírottál
a délelőtti hivatalos órák alatt bár ki-
ált megtekinthetők.

Pécs 1887 Szeptember 13-án
JILLY Antal
Városi tanácsos

A magyar ipar

életrevalóságát

leginkább az bizonyítja, hogy oly
elismert jósaúgú terméket képes
létrehozni, mint a milyen a

Lenck-kávé.

mely illat és az alkatrészek kifó-
gástalan minősége tekintetében
főülmulja az összes, eddig ismeri
kávépótlékokat s nem drágább, mint
a legjobb külföldi pótkavék.

Lenck-kávé kapható minden
fűszerkereskedésben s a hol még
nem volna vagy a készlet elfogyott
volna, a t. közönség követelje,
mint **MAGYAR GYÁRTMÁNYT.**

Nagyban: **LENCK S.** pótkávégára
SOPRONBAN.

Minták ingyen és bérmentve.

Házelandás.

6-1 Pécsen a főczában egy
emeletes ház, kerttel együtt,
azonnal eladandó. — Czim a
kiadóhivatalban megtudható.

Óvás! Betegek felkérétnék emléke-
zetükbe tartani, hogy csak a mi
eredeti készítményünk
Pain Expeller horgonynyal-
a valódi.
Richter F. Ad. és társ.
Rudolfstadt és Bécs.

Üzlet megnyitás.

Ismélt felhívás, és a tisztelt közönség igényeinek megfelele-
tése céljából, egy e téren nem létezett
festék-, lak- és ecset-raktárat

állítottam fel, mely különösen dústartalma
dörzsölt festék, olaj, kenze és lakok
által a nagyközönség nagy- és kicsinybeni szükségletére kényel-
met és előnyt nyujt.

Üzleti helyiség Széchenyitő 10. z. a.
Egyuttal bátorokodom szobafestés és mázolású üzletemet is a közö-
ség figyelmébe ajánlani, hol a minták a legegyszerűbbtől a legművészi-
esebb kiállítási a lehető legutányosabb ár mellett eszközöltetnek.

Mély tisztelettel
ifj. Buday.

Zongora-, pianino-, harmonium-raktár Pécsen
Széchenyi-fő tér. Pécs baranyai központi takarékpénztári épület II. emelet.

Zongora
kikölesönzés
vidékre is.

Régi
zongorák
ujakkal
becseréltetnek

Hazai és külföldi első zongora gyárak gyártmányait raktáron tartom.

Régi zongorák újra huroztatnak, boroztatnak és teljes használható karba helyeztetnek.

Hosszu szárny zongorák rövid stutz zongorákká átalakítatnak.

Vétel részletfizetésre is eszközölhető nálam.

Ajánlom gazdagon felszerelt zeneműkereskedésmet, melyben a világ és hazai zeneirodalom minden
részét kapható. Kivánságra zeneművek küldetnek a házhoz megtekintésre díjtalanul és vidékre csak a postá-
költés megtérítése mellett.

Első zongora ládák minden féle nagyságban kaphatók.

Valentin Károly fia

könyv- zenemű- és papír-kereskedése, Széchenyi-tér, színház-épület.

Hirdetmény

A Duna-Szekcsői közös uradalmak részéről ezennel közölni
tétetik, hogy tulajdonukat képező

bormerési jog

f. évi október hó 1-én reggeli 9 órakor

az urodalmi irodában 1888 évi január hó 1-től számítandó három egymás-
után következő évre a legtöbbet igerőnek nyilvános árverésen haszonbér-
adatni fog.

A bérleti feltételek Duna-Szekcső község jegyzői irodájában bete-
kinthetők.

Kelt Duna-Szekcsőn, 1887. szept. 1-én.

A közös urodalmak igazgatóság

Hirdetmény.

Mely szerint

a pécsi kölcsönös segélyző egylet igazgatóságá-
által a t. cz. egyleti tagok értesítetnek, hogy

folyó évi október 1-től kezdve

váltókra, kötvényekre és zálogokra ugy ingatlanokra adot
kölcsönök után
kivétel nélkül

6% évi kamat

fog számítani és a szokott időre előlegesen megvétetni; továbbá
heti törlesztésre hat évi időszakra meg-zavazott kölcsönöknél eg-
alírt részlet után jövőre 190 frt. fog kölcsönkép kiadatni,

mely kölcsön hetenkint **50 kr. tőke és 24 kr. kamat** össze-
sen 74 kr. heti törlesztés által fog a társulati hat év alatt visszafizettetni.

Kelt a Pécsi kölcsönös segélyző egyletnek 1887 évi szeptember
13-án tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József,
vezérigazgató.

Pécsi képes éleclap

Megjelen számos csinos képpel.

Politikával nem foglalkozik.

A legegészségesebb humor tárháza itt-ott helyiér-
dekü célzásokkal.

szerkeszti

VÁRADY FERENCZ,

hírlapíró.

Önkénytes árverés.

A vaszlói uradalom bérnöksége, a bérletnek f. évi október 1-én
megszünése folytán, a bérlemény területén létező összes gazdasági felszerelést
u. m.: ökröket, lovakat, kocsikat, gépeket, mindennemű gazdasági eszközöket stb.
**a páprádi pusztán, 1887 évi
szeptember 26-án**
és következő napjain tartandó nyilvános árverésen eladja.
Mióli a venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy az árverés alá
bocsájtandó tárgyak jegyzékét **Egedy Sándor** bérlo urnál, **Göröcsönben** betekinthe-
tik.

A bérnökség.

E lap kiadóhivatalában
Pécsen, János-utca 8. sz. a.
hirdetések
igen előnyös áron
vétetnek föl.

A várostól egy óra távol-
ságra, egy felülsapó
vizi malom
szabad kézből eladó, vagy
azonnal bérbe adandó.
Tudakozódhatni a kiadóhivatalunkban.

Veréb Jankó

Előfizetési árak; egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1.50 kr.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők:
Pécs, János-utca 8. szám.